

පුරා වර්ෂයක් ඉන්දියා දේශයේ නැව් තොටින් නැව් තොටට ගොඩ බැස වෙළඳ බඩු පටවාගෙන එංගලන්තයට පෙරළා යාත්‍රා කරන ගමනේ දී අපගේ නොකාව වණ්ඩ කුණාටුවකට අසු විය. ඉන්දියා සාගරයේ බෙංගාල සමුද්‍රවංකය අති බිහිසුණු බවට පත් කළ මෙම වණ්ඩමාර්ගය කොතරම් අකාරුණික වී ද යත්, නොකා කීපයක් ම මුහුදු බත් විය. අපගේ නොකාවටද මෙම අවාසනාවන්ත ඉරණම අත් වන්නට පුරම අපි තැවේ මහ කුඹය කපාලිමු. මේ හේතුකොට ගෙන මුහුදු රකුසාගේ මුව වැටියෙන් බේරී ගන්නට අපට පුරවන් වුවද, මහ කුඹයක් නොමැතිව ඉදිරි ගමන යාම, කළ නොහැකි දුෂ්කර කාර්යයක් විය. එහෙයින් ලංකාද්වීපයේ, කොට්ටියරම් වරාය විසතට පත් අපට පිහිට වෙතියි විශ්වාස කරන ලදී. එහෙයින් රෙදිපිළි ද රැගෙන අපගේ නොකාව කොට්ටියරම් වාරයට යා යුතු බවත්, නැවට කුඹයක් තනා ගන්නාතුරු අප එහි වෙළඳාම් කළ යුතු බවත් ෆෝර්ට් සැන්ට් ජෝර්ජ් හි බ්‍රිතානි වෙළඳ නියෝජිත තැන්පත් කෝමස් වෙම්බර්ස් මහතා අපට දන්වා සිටියේ ය. මේ අනුව, අතිතවයෙන් කුඹයක් තනා ගන්නාතුරු වෙළඳකළඳාම් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් හැකි තරම් බඩු භාණ්ඩ ද රැගෙන අපි ලංකාද්වීපයේ වෙරළට ගොඩ බැස්සෙමු.

නොකාව වාරයේ රඳවා වෙරළට පැමිණ අනුක්‍රමයෙන් රට මැද්දට ගමන් ගත් අපට පෙනුණේ මෙහි වැසියන් අප කෙරෙහි ලජ්ජාසහගත කුලෑටි ගතියකින් හා අවිශ්වාස කටයුතු හැසිරීම්වලින් පසුවන බව ය. පුද්ගලයන් නැති වෙළඳ ගනුදෙනු සඳහා අපේ ජාතිය මේ දිවයිනට ගොඩ බට පුරම අවස්ථාව මෙය බැවින් මෙහි ජනතාව අප අවිශ්වාස කටයුතු තැනැත්තන් හැටියට සැලකීමේ පුද්ගලයන් නැති. අපි කොට්ටියරම් වාරයේ තැංගුරම් ලා තැවේ සිට සිතුණු සිතුණු කවර මොහොතක වුව ද දිවයිනට එන්නට පරුෂ වීමු. ගම් මැද්දේ ඇවිද්දෙමු. මෙසේ විසි දවසක් පමණ ගතවන විට අප සමග මිත්‍ර වූ එගම් වැසියෝ අපට ඉතා කාරුණිකව සලකන්නට පටන් ගත්හ. අපට කිසිදු අනවරයක් නොසිදුවන බව හා අප හැම දෙන සාදරයෙන් පිළිගැනුණු බව මෙම ප්‍රදේශයේ පාලක නිලධාරියා අපට සැලකර සිටි බැවින්, අපි සිත් සේ දවස් ගත කළෙමු. අපේ මුදල්වලින් අපට අවශ්‍ය ආහාර පානාදිය ගන්නට ද අපට පුරවන් විය.